

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615207701
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1615207701.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, zapísaný v Obchodnom registri spoločností Paríž pod číslom zápisu: 542097902, na území Slovenskej republiky konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova ul. č. 17, Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovanému: M. C., D., XX. XX. XXXX, N. X.. O.. N. Č.. XXX, S. U., o zaplatenie istiny 422, 66 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 27. marca 2018, č. k. 5C/1107/2015 - 39, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 422,66 eur s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 17, 88 % ročne zo sumy 820, 43 eur od 18. 02. 2014 do 15. 12. 2014, zo sumy 622, 66 eur od 16. 12. 2014 do 16. 01. 2015, zo sumy 422, 66 eur od 17. 01. 2015 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8, 25 % ročne zo sumy 922, 66 eur od 18. 02. 2014 do 04. 11. 2014, zo sumy 822, 66 eur od 05. 11. 2014 do 15. 12. 2014, zo sumy 622, 66 eur od 16. 12. 2014 do 16. 01. 2015, zo sumy 422, 66 eur od 17. 01. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania s tým, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. (zákon o spotrebiteľských zmluvách), § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 4 písm. k), § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že síce Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu (obchodnou spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s.) a žalovaným dňa 01. 02. 2012, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5. 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, formou mesačných splátok považoval za platne uzavretú spotrebiteľskú zmluvu, avšak v dôsledku chýbajúcich náležitostí (podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z.) dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.), a nakoľko sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, žalobcovi neprislúchajú žiadne úroky z úveru a ani poplatky spojené s poskytnutím úveru (vrátane poplatkov za poistenie úveru). Poukázal na skutočnosť, že po preskúmaní zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání kreditnej karty z pohľadu či obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona), nakoľko obsahuje len údaj o výške splátky 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 a údaj o termíne splatnosti, uvedený ako 10. deň v mesiaci, a preto z nej nie je zrejmé, aká časť

splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku s tým, že žalobca takýmto postupom obchádzal ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., a to hlavne § 9 ods. 2 písm. k), podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo, a napriek tomu, že rozpis predpísanej splátky je uvedený vo výpise z úverového účtu, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanému táto informácia bola poskytnutá v čase podpisu zmluvy. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že Zmluva neobsahuje ani údaj o konečnej splatnosti úveru (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona), ktorý má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Uviedol, že ďalšími zložkami, ktoré boli na ľarchu žalovaného účtované zo strany žalobcu, boli nároky na poplatky za upomienky, poplatky za hotovosť a náklady spojené s uplatnením pohľadávok s tým, že súčasťou uzavretej Zmluvy nie je žiadne dojednanie o poplatkoch a ich výške a nakoľko sa úver považuje za bez poplatkov (v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, a preto dospel k záveru, že žalobca nemal právo úhrady vykonané žalovaným započítavať na predmetné poplatky. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 121 ods. Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením, avšak žalobca súdu nijako nepreukázal, o aké náklady sa jednalo, ako mu mali vzniknúť, prípadne komu mali byť žalobcom uhradené, teda čo predmetná suma predstavuje, a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na náklady v súvislosti s vymáhaním, pretože nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1. 307, 27 eur s tým, že z rozpisu úverového účtu sú zrejme len výbery v ATM v celkovej výške 1. 214, 18 eur, keď na splatenie úveru uhradil sumu 1. 439, 40 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný žalobcovi vyčerpané peňažné prostriedky vrátil, zaplatil viac ako bol povinný platiť, z dôvodu ktorého žaloba dôvodná nie je, a preto ju zamietol v celom rozsahu. Poukázal na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti s tým, že z formy a obsahu zmluvy je zrejme, že ide o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky písané malými písmenkami, mal žalobca už vopred pripravené, do ktorej sa dopisovali iba údaje týkajúce sa žalovaného, keď žalovaný tento obsah zmluvy i všeobecných podmienok nemohol ovplyvniť, ani neovplyvniť. Uviedol, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania odôvodnil právne ust. § 297 písm. a) C. s. p. a vecne citáciou tohto zákonného ustanovenia. Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 2, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne tým, že nakoľko žalovaný, ktorý bol v konaní plne úspešný náhradu trov konania nepožadoval a ani mu žiadne trovy nevznikli, ich náhradu mu nepriznal.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h C. s. p.) a navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (zrejme zrušiť celý rozsudok, keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá v celom rozsahu, pozn. odvolacieho súdu) a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie vo výške 16, 50 eur a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 46, 91 eur. Poukázal na skutočnosť, že svoj nárok si uplatnil titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 01. 02. 2012, na základe ktorej Cetelem poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5. 000 eur s tým, že žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového

rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1. 307, 27 eur, pričom svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru mu žalovaný uhradil do dňa podania návrhu na začatie konania len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1. 439, 40 eur. Uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného Cetelem vyhlásil dňa 17. 02. 2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu, a preto ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania predstavoval jeho dlh sumu v celkovej výške 422, 66 eur, ktorá plne korešponduje so zostatkom na úverovom účte žalovaného podľa predloženého výpisu z jeho úverového účtu. Poukázal na skutočnosť, že sa zároveň domáhal zaplatenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 17, 88 % ročne zo sumy 820, 43 eur od 18. 02. 2014 do 15. 12. 2014, zo sumy 622, 66 eur od 16. 12. 2014 do 16. 01. 2015, zo sumy 422, 66 eur od 17. 01. 2015 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 8, 25 % ročne zo sumy 922, 66 eur od 18. 02. 2014 do 04. 11. 2014, zo sumy 822, 66 eur od 05. 11. 2014 do 15. 12. 2014, zo sumy 622, 66 eur od 16. 12. 2014 do 16. 01. 2015 a zo sumy 422, 66 eur od 17. 01. 2015 do zaplatenia, keď súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatné náležitosti poukazujúc na ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a to termín konečnej splatnosti úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto považoval poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov (v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov). Namietol, že s takýmto posúdením veci nesúhlasí a poukázal na skutočnosť, že predmetom Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru na základe spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú (bod 2.1. časti 2. úverovej zmluvy), z čoho vyplýva, že žalovanému poskytol určitý úverový rámec, z ktorého mohol žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záležalo výlučne na vóli žalovaného, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá, keďže mohol čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohol čerpať len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia atď. Poukázal na skutočnosť, že vóľu žalovaného nevie ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť termín konečnej splatnosti úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak než to urobil na úverovej zmluve tak, že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur a že je splatná 10. deň v mesiaci s tým, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi (zrejme žalovanému, pozn. odvolacieho súdu) vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a preto mal žalovaný presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška, z dôvodu ktorého údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné v zmluve o revolvingovom úvere uviesť, keďže táto zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a klientovi je poskytnutý úverový rámec, z ktorého môže kedykoľvek čerpať peňažné prostriedky a úhradami klienta sa tento rámec vždy dopĺňa. Uviedol, že vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, je termín konečnej splatnosti a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve uvedený v súlade s ustanovením prílohy č. 2 bodu II. písm. d) bod 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, ktorým Súdny dvor rozhodol tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že: „zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave a zároveň na uznesenie Najvyššieho súdu SR, č. k. 3 Cdo 146/2017 (spisová značka, pozn. odvolacieho súdu) zo dňa 12. 02. 2018, v ktorom konštatoval, že „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška" alebo „počet" či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje." Poukázal na skutočnosť, že z výkladu Súdneho dvora k smernici 2008/48, ako aj z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nevyplýva povinnosť, aby zmluva o úvere obsahovala presné rozčlenenie vnútornej skladby jednotlivých splátok na časť istiny, úrokov a poplatkov, a preto medzi stranami sporu uzavretá zmluva obsahovala

všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko mu mal správne priznať uplatnený nárok v celom rozsahu.

3.

Žalovaný, ktorému bolo odvolanie žalobcu doručené do vlastných rúk dňa 29. 05. 2018, sa k nemu nevyjadril.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 380 C. s. p. a § 389 ods. 1 písm. b), c) C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. Z. v znení účinnom od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.

Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu (obchodná spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783) uzavrel dňa 01. 02. 2012 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, v ktorej časti 1. uzavreli zmluvné strany Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 9. 300 eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť 120 mesačnými splátkami vo výške 169, 01 eur (splatnosť prvej mesačnej splátky dňa 15. 03. 2012, 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý v dohodnutej výške s tým, že konečná splatnosť úveru a konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude žalovanému oznámený písomne po poskytnutí úveru) a v časti 2. danej Zmluvy uzavreli zmluvné strany Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, s výškou úverového rámca 5. 000 eur, s výškou mesačnej splátky minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, pri výške úrokovej sadzby 28, 68 p. a., pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 45, 94 %, poplatkom za poistenie 4, 99 %.

6.

Súd prvej inštancie dospel preto k správne právnemu záveru, že zmluva, ktorú strany sporu uzavreli má povahu spotrebiteľskej zmluvy a keďže jej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z. z. a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré regulujú formálnu aj obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

7.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

9.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10.

Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z., amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

11.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť; jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je síce nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia, avšak v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

12.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyjadreného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z. z. bolo prebrať do právneho poriadku Slovenskej republiky Smernicu 2008/48/ES. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h), písm. i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. nemožno vyvodiť, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES, pričom účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES.

13.

Vychádzajúc z účelu a zmyslu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky, nakoľko pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

14.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti napadnutého

rozhodnutia, pričom zákonom č. 279/2017 Z. z. zo dňa 12. 10. 2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediiným) ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a", čím sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom, ktorý síce nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona avšak vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 04. 07. 2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13. 07. 2000, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11. 10. 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016).

15.

Z uvedeného preto vyplýva, že v zmluvách dojednaných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je nutné a možné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje teda dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, nakoľko účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke (ktorej výška je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby, čo napokon vyplýva aj z ust. § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých túto informáciu môže dlžník získať kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy, bezplatne.

16.

Odvolacím súdom zvolená eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017) ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení.

17.

Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobcu, že Zmluva túto náležitosť obsahuje, keď z nej vyplýva, že dlžník bol povinný poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky mesiac po poskytnutí úveru a lehotou splatnosti po poskytnutí úveru, pričom takto vymedzené obdobie trvania záväzku dlžníka je zároveň dobou trvania zmluvy.

18.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p., v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu v kontexte toho, že stranami uzavretá Zmluva vykazuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., zároveň posúdiť, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje

záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, upomienky a pod.) a opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 C. s. p.) a zo zisteného skutkového stavu vyvodíť záver, ktorý je nutné správne, dostatočne presvedčivo a logicky odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p.

19.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

20.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).